

11 september 1955
ONA – Blauw Wit
6-1

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
 A.v.d. Berg
 Gerret de Jong
 Arie Hersche
 Arie Kasbergen
 Gerard Lingen
 Adrie Evengroen

Doelpunten

1-0 A.A. v.d. Berg
 2-0 Gerard Lingen
 3-0 Arie Hersche
 4-0 Arie Kasbergen
 5-0 Gerret de Jong
 6-0 A.A. v.d. Berg

A.A. v.d. Berg
Bergambachtenaar

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Rechtshalf
 Rechtsbuiten
 Hoekschop
 Linksbuiten

Spreekwoorden in het verslag

Een pijp van het zwaarste soort te roken

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Zes-één victorie aan Walvisstraat

Met het wapen, dat tempo heet, schoot ONA Blauw Wit lam

Zevenduizend bezoekers genoten Van zwoegende Goudse semi-profs

Neen ... het is geen sprookje, maar de nuchtere werkelijkheid. ONA heeft het ureool, dat om Blauw Wit hing, het Blauw Wit met zijn duur betaalde Fens (ex-VCS), Frederiks (ex-Gouda), Goedhart (ex-JOS), Klein (ex-EDO) en Damsma (ex-Rapid) zo brutaal gebroken, dat een ontmoedigde Stadion-ploeg na tweemaal drie kwartier felle strijd, met hangende hoofden het ONA-terrein verliet. ONA's start temidden der eerste klasse-semi profs werd een verdiende zege. Geflatteerd, die zes-één, zult u misschien verwachten. Neen, slechts het resultaat van een ploeg, die over alle linies victorie blies, Blauw Wit volkomen overrompelde en alles uit de wedstrijd haalde, wat er in kon zitten.

En dat is dan de verrassing. De verrassing voor al die zevenduizend mensen, die rondom het ONA-terrein propten. Want de meest optimistische ONA-supporter dacht Zondagmiddag om halfdrie misschien wel aan de cijfers van de eindstand, maar dan in omgekeerde volgorde.

En waardoor die verrassing? Simpel omdat er een geladen ONA in het veld kwam, bereid tot het uiterste te vechten tegen een ploeg, die een haast overmannende reputatie naar Gouda had gebracht. Simpel – en dat is wellicht het verrassende – omdat ONA een tempo hanteerde, dat een flink suk hoger lag dan het Amsterdamse, en een techniek demonsteerde, die in de gehele ploeg lag en zich niet zoals bij de Amsterdammers uitte in individualistische staaltjes, die geen effect sorteerden.

Blauw Wit bleek een ploeg op drijfzand. Er zat geen verband in de ploeg. Er werd gecombineerd, maar het ging alles te langzaam. Slechts korte passes van man tot man, waarmede de zebra's voortdurend vastliepen op de resoluut ingrijpende ONA-verdedigers, die elkaar zo vlot aanvulden, dat er voor Blauw Wit geen doorkomen aan was. Blauw Wit kreeg de les, dat een team van technisch knappe spelers zonder succes blijft, als er geen onderling verband en geen onderling begrip is.

Na twee minuten 1-0

Daarbij kreeg ONA een moreel steuntje in de eerste minuten. Een doelpunt geboren in een periode, dat men elkaar angstig verkende en wild heen en weer trapte. Dat was het werk van rechtsbuiten A. A. v.d. Berg, die een vrije trap van rechtshalf A. v.d. Berg op zijn schoen kreeg en in een wirwar van spelers de bal in het Amsterdamse doel boog 1-0. En al ging een schot van de Amsterdamse rechtsbuiten Van Lent net naast en al kopte Frederiks uit een hoekchop net over het morele steuntje drong ONA naar de aanval waar het met verre passes over links en rechts een voortdurend gevaar voor de Amsterdamse verdediging neerlegde.

En toen bleek, dat machtige tempo van ONA. Een venijnig wapen, door zwoegende spelers gehanteerd. Een heel vlot aanvalletje opgebouwd uit een pass van back v.d. Berg op midvoor De Jong, bracht Hersche vrij voor het doel. Zijn schot dreef keeper Eype horizontaal, twee vuisten brachten ternauwernood redding. En zo ging het door, Hersche, op de linksbuitenplaats, manoeuvreerde behendig voor de voeten van de Amsterdamse back v.d. Klink (de ex-Olympiaan was toch van de partij), trok passes op midvoor De Jong (een man die snelheid voegt bij intelligentie) en sneed zo gaten in de Amsterdamse verdediging, waar een Kasbergen een v.d. Berg en een Lingen door heen trokken. Tegenover dat frisse spel bleef Blauw Wit het in de breedte zoeken. En dat op een terrein, dat de brede grasmat van het Stadion mist! Het werd na een half uur 2-0. Geen verrassing gezien de verhouding in het veld, wel een verrassing voor Lingen, die een ver hoog schot afleverde, dat keeper Eype spectaculair naar de lat bracht. Hij greep maar liet de bal uit zijn handen over zijn rug in het doel rollen . . . Even later werd die Eype weer naar de grond gedreven voor een flitsend schot van G. de Jong. Kasbergen trok door de Amsterdamse verdediging. Hersche kwam vrij voor doel, twee vuisten brachten opnieuw redding. ONA groeide naar een overwicht, dat afgewisseld werd met enige Blauw Wit-aanvallen Frederiks, geen sterke figuur in de 'Blauw Wit-voorhoede plaatste naar Van Lent, die een schot afvuurde, dat Evengroen prachtig uit zijn doel dook. Trouwens aanvoerder Evengroen deed goed werk, gooide zich hoogopspringend in menige Blauw Wit-aanval en toonde zich een keeper van klasse, in tegenstelling tot z'n Amsterdamse collega. Het bleef tot de rust 2-0.

In tweede helft

In de tweede helft bleef ONA bij dat overwicht en Blauw Wit bij zijn shortpassing. Rechtsbuiten A. v.d. Berg moest zich laten vervangen door A.v.d. Berg, maar ook deze toonde zich een levendige speler, die de Rapid-back Damsma niet uit de weg ging. En tien minuten later was het al 3-0, toen Hersche onverwacht een laag hard schot afvuurde, dat buiten bereik van de uitvallende Eype in de benedenhoek verdween. Gevolg was een fout van v.d. Klink die deze middag herhaaldelijk gepasseerd werd. Een paar minuten later wat showvoetbal van back Damsma bij de achterlijn. Een secondenlang gedaas om invaller-rechtsbuiten v.d. Berg, deze won, schoot voor het doel langs waar G. de Jong de bal opving, maar net over knalde. Even later op de linkervleugel weer een duel tussen Hersche en v.d. Klink, v.d. Klink werkte de bal weg net voor de voeten van de aanstormende Kasbergen, die hard inschoot. 4-0, na twintig minuten.

En nog was de ONA-machine niet uitgeraasd. Geen vijf minuten later trok G. de Jong alleen op, weer langs v.d. Klink. Het werd weer een schot en weer een doelpunt 5-0.

En drie minuten daarna een voorzet van Hersche op A. v.d. Berg . . . 6-0. Een klinkende zege, was bereikt. Het tempo kon wat worden afgeremd. Blauw Wit kreeg wat de vrije hand. En, Frederiks, nu naar de middenvoorplaats geschoven, ontving de gelegenheid bij een voorzet van Fens, de gekankte Blauw Wit-er te redden. ONA had zijn zes-één.

Zes-één

Het zal niet alleen het gesprek van de dag in Gouda zijn, maar ook elders in het land zal men het hebben over die daverende verrassing, waarmee ONA in de eerste klasse van het betaald voetbal startte. Het roemruchte Blauw Wit, club van naam uit Amsterdam, door velen bij voorbaat als winnaar beschouwd, kreeg een pijp van het zwaarste soort te roken. Met een 6-1 overwinning zorgde ONA voor de verrassing van de dag.

18 september 1955
Wageningen- ONA
2-1

Spelers ONA in verslag genoemd

Adrie Evengroen
Arie Kasbergen
Arie Hersche
Gerard Lingen
Gerret de Jong

Doelpunten

0-1 Gerret de Jong

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Passes
Meesterlijke saves
Tik-tak spelletje
Beide kanthalves
Viermans-aanval
Hands
keeper

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Dure benen op Wageningse berg

Die Charlie legde met naam en daad basis van ONA's nederlaag

Goudse achterhoede verdedigde zich subliem tegen Wageningse aanval

Wageningen - ONA 2-1. Het heeft Wageningen een paar slordige stuivers gekost om Charlie v.d. Weerd van De Graafschap naar z'n oude vereniging terug te krijgen. Maar . . . het geld is goed besteed. 't Is Charlie die vaart in z'n voorhoede brengt en met vele listige passes gaen maakt. 't Was Charlie - hoe zwaar ook op de hiel gezeten - die ONA Zondagmiddag op de Wageningse berg een toontje lager liet zingen. Hij gaf de pass voor de gelijkmaker, een minuut nadat ONA verrassend aan de leiding was gekomen. Hij nam tien minuten voor het einde zelf het doelpunt voor z'n rekening, dat Wageningen de verdiende overwinning schonk. Had de Goudse achterhoede zich niet zo bijzonder geweed en Evengroen niet zo'n enorme serie meesterlijke saves verricht dan zou de beslissing eerder zijn gevallen.

Een man te weinig in stormlinie

Het spelbeeld? Ge kunt het al lezen uit het toekennen van een extra pluim aan de Goudse achterhoede. De wedstrijd was een strijd van de Goudse verdedigers en de Wageningse aanvalslinie. De gastheren kwamen in de show met een fris spelletje, ze offereerden tempo, vaart en variatie en troefden ONA door een gelijkwaardig dosis enthousiasme, gevoegd bij hecht ploegverband en een grote dosis techniek. Een traag uitgevoerd 'tik-takl' was er ditmaal niet bij. Daarbij hadden ze een v.d. Weerd die met naam en daad de basis voor ONA's nederlaag legde. De Gouwenaars hebben z'n dure benen met ontzag bekeken. ONA durfde deze aanvalslinie geen bewegingsvrijheid te geven, het vertrouwde ook Charlie's vleugelmaat Knevel niet en het hield beide kanthalves angstvallig terug. Bovendien zat Kasbergen als linksbinnen herhaaldelijk tussen de verdedigers, zodat er een viermans-aanval overschoot. Een aanvalslinie waarvan men op basis van opportuniteitsvoetbal een verrassende uitschieter verwachtte. Een linie, die ditmaal echter wat tegenviel. ONA's aanval was deze middag maar op één punt gericht: Wageningens linkerverdedigingsblok. 't Kon niet anders, nu Hersche de steun van z'n binnenspeler moest ontberen en deze jonge knaap de schrik daar zo van in de benen kreeg, dat hij geen moment z'n draai kon vinden. Daar Wageningen door deze factor het ONA-spelletje eenzijdig van opzet moest vinden - een kolfje uiteraard naar de hand van de trapvaste verdedigers - kreeg doelman Kramer erg weinig te doen.

Evengroen voortreffelijk

Zijn collega Evengroen had het heel wat drukker. In de eerste helft al was zowel Kroesbergen als v.d. Weerd een keer heel eenzaam voor z'n gezicht verschenen, de eerste om naast, de tweede om in doelmans handen te kogelen. De situaties waarin Evengroen verder nog met veel kunde handelend moest optreden, zouden we niet graag stuk voor stuk hier gaan beschrijven. De zenuwen van het ONA-legioen zouden er nog te sterk door op de proef worden gesteld.

Maar goed, het snelle en verbluffende werk van doelman Adri, sluitstuk van een hard en goed werkende verdediging, die echter onmogelijk alle gaten feilloos kon stoppen, hield de bezoekers met half time op 0-0 met alle kans op verrassing. En . . . na twee benauwde momenten voor het Goudse doel als opening van het tweede deel van het optreden . . . die verrassing leek zowaar te komen. Want daar schoof plots een Goudse kegel de hoogte in, toen vijf minuten na rust Lingen voortreffelijk in vorm maar te weinig gesteund – een uitval leidde, waarop middenvoor De Jong eensklaps een klein gaatje vond 0-1.

Jammer voor de Gouwenaars, dat Wageningen nog geen minuut later gelijk maakte en dubbel jammer, dat de scheidsrechter de „hands' van de op de pass v.d. Weerd doorgestormde Kroesbergen niet constateerde. De fractie van een seconde durende weifeling in de achterhoede was voor deze Wageningse middenvoor niet voldoende 1-1.

Bovendien gaf dit Wageningen de bevestiging van het vermoeden, dat die voortreffelijke Goudse doelman toch wel te passeren was. En dat bouwde Wageningen ook in de tweede helft hard verder aan het tempo van ONA te nekken. Het heeft zich moeten geven tot het uiterste en al de fantasie in het spel moeten brengen, waarover het beschikte, 't is tenslotte toch gelukt. 't Is gelukt om aan de verdiende trek te komen, toen een goed gespreide aanval een voorzet van Knevel opleverde, die v.d. weerd kon afronden 2-1.

Energie voor een laatste tegenstoot kon een moegespeeld ONA niet meer opbrengen. Wel gaf Evengroen ook in de laatste minuten nog stof genoeg, om ervoor te zorgen, dat er gisteravond en vandaag nog veel gepraat is over „die keeper uit Gouda” . . .

W.V.V. WAGENINGEN

Charlie v.d. Weerd

Ongetwijfeld zou de W.V.V. Wageningen in het tijdvak tussen 1940 en 1961 minder aansprekende successen behaald hebben als Anton van de Weerd niet was gaan voetballen. Er is geen speler in de geschiedenis van Wageningen die meer zijn stempel op het Wageningse voetbal heeft gedrukt dan Van de Weerd. Terecht werd hij dan ook aan het einde van de 20e eeuw uitgeroepen tot voetballer van de eeuw in Wageningen. Van de Weerd voetbalde, anderhalf seizoen bij De Graafschap uitgezonderd, ruim twintig jaar voor Wageningen. Hij was beroemd en berucht vanwege zijn tactisch inzicht en zijn geweldige schotkracht in zowel zijn linker- als rechterbeen. Daarnaast vielen zijn sportiviteit en zijn gevoel voor humor op. Van de Weerd speelde in praktisch alle vertegenwoordigende elftallen, zoals het Oostelijk elftal, het voorlopig Nederlands elftal (Zwaluwenteam) en het Nederlands B-elftal. Het Nederlands elftal haalde hij net niet.

25 september 1955
Heracles – ONA 3-1

Spelers ONA in verslag genoemd

Nico Koster (ex-Gouda)
Cor de Jong
Arie Kasbergen
Gerret de Jong
Jan Valk
Bram Vat
Gerard Lingen
A.A. v.d. Berg
(Bergambachtenaar)
Adrie Evengroen
(keeper)
Arie Hersche

Doelpunten

2-1 G. Lingen

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Vleugels
Stopper
Rechterverdedigingsblok
Linkshalf
Dieptepasses
Linksbinnen

Spreekwoorden in het verslag

Jantje zag eens pruimen hangen
Kip-zonder-kop-spelletje

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Matige wedstrijd in Almelo

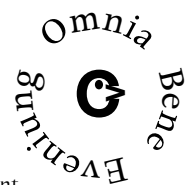
ONA's motto was: „Jantje zag eens pruimen hangen ...”

Heracles' bovenste plank was na half uur al finaal leeg

Heracles – ONA 3-1. Alle bewondering voor de supporters van Heracles . . . Wat moeten die fluitjes een weerstandsvermogen hebben. Eerst zien ze hun ploeg een half uur lang voetbal van één van de bovenste planken spelen, daarna zien ze hun elftal angstig en krampachtig in de verdediging kruipen. Ze overleven missers als kastelen en een adembenemende scrimmage met acht man en een bal op enkele centimeters van de doellijn. Ze zweven een kwartierlang in de vaste overtuiging dat de met wat benauwdheid voor ONA op het scorebord verschenen één door een met meer nadruk naar voren geschoven twee zal worden vervangen. Ze doorstaan de ene beproeving na de ander met de gedachte aan de wedstrijd van de vorige week, waarin de Almeloërs ook bij de rust met 2-0 de leiding hadden, om tenslotte met een nederlaag (tegen Blauw Wit) naar huis te trekken. Om dan deze keer toch met een hiep-hiep-hoera-stemming af te marcheren na een verrassende treffer in de laatste minuut.

Goudse aanval – met Koster – faalde

Het spelbeeld? Ge kunt het al lezen uit het toekennen van een extra pluim aan de Natuurlijk de polsslag van menig lid van de ditmaal wat kleine ONA-schare zal ook wel eens een moment van onregelmatigheid hebben gehad maar voor een Gouwenaar liep dit alles toch een klein beetje anders. Die heeft de bui waaruit na enige tijd ONA's achterstand viel, kunnen zien groeien. Hij heeft gezien hoe Heracles uitstekend van start ging, hoe het knappe combinaties in elkaar knutselde en vooral hoe tactisch de heren hun spelletje speelden. Vats roem als uiterst moeilijk passeerbare stopper was 'm blijkbaar al vlot naar het oosten vooruitgesnel, want het Almeloëse aanvalskwintet meed met uitzonderlijke voortvarendheid het centrum. Scherp over de vleugels leidde Heracles z'n acties, met goed gevoel voor spreiding en waarde van een zeer snelle sprint. Het rechterverdedigingsblok werd afgetast en in orde bevonden, het linker kreeg een beurt en . . . ja hoor, een lek was gevonden. Linkshalf De Jong kwam op dit door regen spiegelglad geworden veld elke keer net wat startsnelheid te kort en de Almeloërs waren maar al te happig om daar de aandacht op te concentreren.

realisatie: C. Vermeulen bron: Goudsche Courant

Het betaalde voetbal deed haar intrede in Nederland en daar waar Heracles altijd het "amateur zijn" hoog in het vaandel had moest opeens professioneel gewerkt worden. In een kleine stad als Almelo zou dit geen eenvoudige taak zijn. Met de nodige kunst en vlieg werk werd de club in stand gehouden in de beginjaren van het betaalde voetbal. Zo moesten de prijzen van de donateurskaarten flink omhoog en werd er een Heracles voetbalpool gehouden. De verdiensten van de Heracles-spelers waren niet hoog: fl. 30,- voor winst, fl. 20,- bij een gelijkspel en bij verlies werd er fl. 10,- uitgekeerd.

De eens zo trotse club uit Almelo was inmiddels naar de Tweede Divisie B van de K.N.V.B. (Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond = opvolger van de N.V.B.) afgedaald. Hoe lang kon men in Almelo nog lijdzaam toezien dat de zwart-witte formatie doelloos in de marge van het betaalde voetbal opereerde?

Oude tribune
FC Heracles

Rechtsbuiten Teerink kreeg een hoofdrol die hem wel was toevertrouwd. Doorschietende dieptepasses werden juist hier gelanceerd en hup, daar kwamen de kansen. Dat het achttien minuten moest duren voordat een eerste doelpunt op de Almelse rekening mocht worden genoteerd, vond alleen z'n oorzaak in het feit, dat de gastheren het veld voor snelle en doeltreffende afwerking te glad moesten vinden. Die eerste goal kwam pas nadat zo'n scherpe spint van Vrieling – linksbinnen – een uitzonderlijk goede scoringskans had opgeleverd, die Kasbergen onregelmatig niet deed. Midvoor Mos mocht toen een strafschop nemen, en dat deed hij volgens het boekje 1-0.

Niet op fluweel

Welgeteld twee minuten later knalde Teerink de bal uit de schoonste aanval van de middag feilloos achter Evengroen, en daarmee dacht iedereen de Almeloërs op fluweel, behalve blijkbaar de jongens van Heracles zelf. Waarom ze na dit moment plotseling volkomen wegzakten, tempo, maat en nog veel meer verloren zal voor menigeen wel een raadsel blijven. Ze hielden het droog tot aan de rust, maar daarna . . .

Koud was Koster (ex-Gouda) voor de geblesseerde G. de Jong-in het veld verschenen, net had Valk een ook al gewonde Vat vervangen of het noodsein ging de mast in. Paniekvoetbal van zeer zenuwslopend soort deed z'n intrede in de onzekere oostelijke achterhoede en daar lagen de Goudse kansen. Nu de verdedigers hun taak met rust konden vervullen, de halflinie de nodige stuwings kon opbrengen, was het de beurt aan ONA's tot op dat moment nogal onder de maat gebleven voorhoede, iets te laten zien.

Om het maar snel te zeggen: dat is niet meegevallen. Op links was Hersche nog niet over z'n inzinking heen, buurman Kasbergen remde nogal eens iets teveel het tempo af, en het trio Koster-Lingen-A.A. v.d. Berg vond bij elkaar net iets te weinig begrip om de vaak aardige solostaaltjes tot intelligente aanvallen aaneen te klinken. Dat Koster daarna terugtrok en C. de Jong z'n heil in het Almelse strafschopgebied ging zoeken, leek al een bijster slecht geslaagde greep.

Uit een hoekschop

Enfin, er kwam in die tweede helft, waarin ONA wel voor sensatie zorgde, en de Almelse verdediging de puzzels liever langs de moeilijke dan langs de makkelijke weg wilde oplossen, tenslotte wel één Gouds doelpunt. Het kwam uit een hoekschop van rechts – de hoekschoppen waren aan beiden zijden nogal goedkoop deze middag – via de blonde haren van Lingen. Want doelman Den Dekker stopte de ingekopte bal achter de doellijn 2-1.

Maar daarbij is het, wat het Goudse vuurwerk betreft geblven. Omdat er in die Goudse voorhoede ditmaal niemand was met de koele beheersing en een koel hoofd omdat verhitte kip-zonder-kop-spelletje van de Heracles – verdedigers van wat figuurlijk bluswater te voorzien. Dat water was er alleen letterlijk in de vorm van een nogal stevige plenzende regen. De toeschouwers die dit water tot het einde getrotseerd heeft, kon behalve het definitieve falen van ONA's aanval, ook een laatste doelpunt zien, dat heel abrupt de beslissing bracht. Want een uitval bracht de bal via de schoen van middenvoor Mos voor de derde maal in het Goudse net (3-1).

De opmerking dat het peil in de tweede helft opmerkelijk laag lag, krijg ge er als laatste toefgift bij cadeau.

9 oktober 1955
Haarlem – ONA
7-3

Spelers ONA in verslag genoemd

Cor de Jong
Arie Kasbergen
Bram Vat
Gerard Lingen
A.A. v.d. Berg
(Bergambachtenaar)
Adrie Evengroen
(keeper)
Arie Hersche
A. v.d. Berg
A. IJsselstein

Doelpunten

0-1 Arie Hersche
3-2 A. v.d. Berg
3-3 G. Lingen

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Midvoor
Kanthalves
Dribbels
Vierhoekscombinatie
Linksbuiten
Switchen
Aanvalscentrum
Kopstoot
Binnentrio
Rechtsbuiten

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Een wedstrijd om te vergeten

Technisch Haarlem overrompelde ONA bij vlagen

Drie-drie stand bij rust bood perspectieven, die snel oplostten

Haarlem – ONA 7-3 – Neen, Haarlem – ONA is niet dat duel geworden, waarover naar huis moet worden geschreven. Het leek zo vol perspectief, die ontmoeting tussen een met oude faam omhangen Haarlem en een om zijn enthousiasme bekend ONA. Maar het is een zo zware pil geworden, dat de 8500 bezoekers aan de Jan Gijzenkade met recht konden denken, dat hun een slaappil werd voorgezet. Al moet het gezegd worden: Haarlem won door een overduidelijke techniek verdiend.

Het enige wat de ogen open hield was het tiental doelpunten, waaronder enige van bijzondere kwaliteit.

Goede wedstrijd van Vat

Neen, de bezoekers aan het Haarlemstadion, zullen zeker niet overtuigd zijn, dat betaald voetbal spelverbetering heeft gebracht. Het spel van Haarlem was maar een zwak aftreksel van wat men in de Spaarnestad vroeger gewend was. De vaart was er uit. Slechts bij vlagen kwam het tempo, dat dan – tenminste zo was het gisteren bij Haarlem – ONA – grondslag werd voor een overrompelde aanval, waarbij het switchen een geliefkoosde en door ONA een minder op prijs gestelde bezigheid bleek. IJsselstein bijvoorbeeld verkeek zich er nog wel eens op en zag een snelle Groeneveld bij voortduring langs zich heen schuiven. Alleen Vat deed uitstekend werk, al had hij tegenover de beweeglijke midvoor Jacob geen gemakkelijke middag. Maar het was ONA wel duidelijk, dat het met die vlagen ter dege rekening had te houden. Het hield daarom de kanthalves achter. En in deze formatie ging het, behalve wanneer Haarlem het weer even op de heupen kreeg, snel combineerde en met een verrassend schot voor de dag kwam. Dat waren momenten, waarop Haarlem kris kras door de Goudse verdediging sneed en doelpunten maakte. Maar heel zwak, ontdaan van haar internationale troef Kuys, die naar NAC ging, van Haarlem verdediging. Die nam risico's waarbij het publiek in de haren greep. Snelvoetige Gouwenaars zaten er meestal snel op om paniek te veroorzaken. En zij deden dat in de eerste helft met zoveel succes, dat ze van een 3-1 achterstand 3-3 maakten, een ruststand, waarvoor iedereen nog wel zeer geïnteresseerd ging verzitten.

Het was trouwens in die eerste helft als een wervelwind gegaan. In een beginperiode waarin Haarlem al gestalte wilde geven aan zijn technisch overwicht, gaf De Jong een flinke pass naar voren, die zowaar de in een kluwen van spelers gewikkelde Kasbergen bereikte. Een blik naar links was voldoende om de volkomen vrijstaande Hersche te zien, die de bal vlot voor zijn voeten kreeg en na een paar dribbels langs de volkomen onthutste Haarlemse doelman Snijder schoot 0-1. Dat was na zven minuten: gevolg was een heel economische aanval. Maar geen minuut later kreeg Haarlem de eerste vlaag, toen Jacob, naar rechts gezwalkt, voorzette en Groeneveld naar voren schoot om voor de ogen van IJsselstein met een ver hard schot onder de lat keeper Evengroen te verrassen. Een mooi doelpunt, dat acht minuten later gevolgd werd door het fraaiste van de wedstrijd. Toen legde Haarlem een strakke vierhoekscombinatie op het veld, waaraan geen ONA-been te pas kwam. En toen schoot Van Osch onhoudbaar langs keeper Evengroen. Een kwartier later was het 3-1, toen diezelfde Van Osch een handig passje op Groeneveld trok, die weer tot verrassing van IJsselstein, zijn linksbuitenplaats verlaten had om in het aanvalscentrum op te duiken en met een fel schot te doelpunten.

Van 3-1 op 3-3

ONA behield bij de wervelwind zijn enthousiasme. Het had v.d. Berg al een aardige ding op de rechtervleugel zien doen, het had Kasbergen zich handig in een paar wat traag opgezette aanvallen zien schuiven, maar het had kracht gemist, doordat de middenlinie wat onwennig naar die switchende Haarlemmers bleef staren en maar heel stroef meekwam. En dat alles tegenover een Haarlemse verdediging, die heel dom gaten liet vallen, soms zo stond te stuntelen, dat de tribune van vrees het liefst door de grond was gezakt.

Het was verlamd spelende ONA trok zich aan die duidelijke blunders wat op. Het kwam zelfs wat in de meerderheid, nadat Kasbergen vallend zijn hoofd onder een hoekschop van Hersche had gezet, maar zijn fraaie kopstoot in de handen van keeper Snijder had zien verdwijnen. Het trok zich zelfs zo op, dat het op 3-2 kwam; consequentie van een aardige combinatie van het binnentrio, dat rechtsbuiten A.A. v.d. Berg naar binnen lokte en een kans gaf, die v.d. Berg met dank accepteerde. En het werd zelfs 3-3 toen spil De Voogd voor doel vrij kon wegschieten, maar heel lang treuzelde, waardoor Lingen in het geweer kwam, hem de bal voor de voeten weghaalde en inschoot.

En daarmee was het rust. Al was het op enkele bevliegingen na een zwakke eerste helft geweest, de doelpunten en het scoreverloop hadden nog wat sensatie gebracht, die de aandacht gevangen had gehouden.

Maar de tweede helft was van het begin tot het einde één demonstratie van slecht en eentonig voetbal. Het begon al met een blunder van keeper Evengroen, die zich verkeek op een lage schuiver van Groeneveld, recht op hem af 4-3. Haarlem trok zich aan die blunder zo op, dat het tot een overwicht kwam, wat de rest van de wedstrijd

Betaald Voetbal Nederland telt 38 B.V.O.'s (Betaald Voetbal Organisaties), verdeeld over twee divisies. Vanaf de invoering van het profvoetbal in ons land (1954) maakt Haarlem deel uit van deze sector.

Realisatie: C. Vermeulen bron: Goudse Courant

23 oktober 1955
ONA – Longa 8-3

Spelers ONA in verslag genoemd

Cor de Jong
 Cees v.d. Berg
 A.A. v.d. Berg
 Arie Kasbergen
 Bram Vat
 Arie Hersche
 Gerard Lingen
 Nico Koster
 Adrie Evengroen keeper

Doelpunten

A.A. v.d. Berg 1-0
 A.A. v.d. Berg 2-0
 Nico Koster 3-0
 Arie Kasbergen 4-0
 Cees v.d. Berg 5-2
 A.A. v.d. Berg 6-2
 Gerard Lingen 7-2
 Arie Hersche 8-3

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Over de bal heen maaide

Spreekwoorden in het verslag

Hebben er wel kaas van gegeten
 Keer op keer mazen in het net

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Gehele Goudse voorhoede droeg een steentje aan de score bij

ONA – LONGA 8-3 – Alsof het geen geld kostte, zo zijn aan de Walvisstraat de doelpunten als rijpe vruchten uit de boom komen rollen. Acht – Drie, de Gouwenaars hebben zich wel even de ogen uitgewreven over zo’n hoge worp, een score, die na de monsterzege op Blauw Wit opnieuw ’n verrassing van de dag betekende. Waardoor zo’n grote zege? Verdiend? Wel, er is ’n nieuw succes geboekt met ’t oude strijdlied: enthousiasme, sjouwen, doorzetten, iets energieker zijn dan je tegenstander. Verdiend ook, omdat de Goudse doelpunten bijna stuk voor stuk van klasse waren, waartegen twee van de drie treffers van LONGA magertjes afstaken. Twee weggevertjes waren dat eigenlijk. Alles bijeen: een aantrekkelijke wedstrijd voor een uitverkocht huis.

Wijzigingen deden het goed

Misschien is die monsterzege ook wel het resultaat van een omvangrijke verhuizing in de Goudse ploeg. Vier spelers verschenen op plaatsen die betrekkelijk vreemd voor hen waren. Cor de Jong nam de plaats van Cees v.d. Berg in de verdediging in, terwijl v.d. Berg zelf de middenlinie aanvulde. Middenvoor was A. A. v.d. Berg, die op zijn rechtsbuitenplaats Koster zag, die op zijn beurt al vrij gauw met rechtsbinnen Kasbergen van plaats wisselde. Die omzetting deed het wel. Dat bewijzen in de eerste plaats drie doelpunten, die middenvoor v.d. Berg achter zijn naam liet turven. Zijn halfplaats maakte het Cees v.d. Berg mogelijk en in de verdediging te helpen en de voorhoede te stuwen.

Denkt u echter niet, dat het van het begin af bij de Gouwenaars van een leien dakje is gegaan. Er was nog geen minuut gespeeld, of al wat ONA was, zat stevig in de knijp, toen een Tilburger een kans voor open doel kreeg. Hij had niet mogen missen, maar schoot grandioos naast. Trouwens over het algemeen waren de gasten meer in de aanval dan de Gouwenaars. Dat leert ook de hoekschoppenverhouding, zowel voor als na de rust, twee voor ONA en zes voor LONGA. Het spel van de Brabanders zat technisch wel aardig in elkaar, beter dan dat van de gouwenaars. Spelers als Villevoye, Engel en Van Hout hebben er wel kaas van gegeten. Het zwakke punt bij LONGA was de verdediging, die keer op keer mazen in het net liet, waar de Gouwenaars handig konden doorglippen. Vooral spil Massuger vormde een zwakke steen in het verdedigingsfort. Dat hadden de Gouwenaars vlug in de gaten, want de aanvallen werden vaak door het centrum geleid. Wat ook wel nodig was, want de lilliput-linkervleugel van ONA, Hersche en Lingen, had het erg moeilijk tegenover de Tilburgers, die over het algemeen flink van stuk zijn.

Eerste aanval raak

Die eerste schrik na de eerste doelpuntrijsje aanval van LONGA ging voor de Goudse supporters als bij toverslag over in een juichkreet. Bij de eerste de beste aanval van ONA kwam de bal van rechts af vlak voor doel en midvoor v.d. Berg zette er met een ferme knik het hoofd onder. Wat 1-0 betekende. Ook het tweede Goudse doelpunt nam v.d. Berg voor zijn rekening. Dat was na achttien minuten, toen hij spil Massuger te vlug af was en met een juweel van een omhaal pijlsnel de roos trof. (2-0). Nauwelijks een minuut later voelde ONA fluweel onder de voeten,

want Koster rondde een keurige combinatie tussen v.d. Berg en Kasbergen met een tam, maar zuiver schot af (3-0).

Op dat moment vond een supporter op de tribune het genoeg, dat er nog steeds geen cijfer op het scorebord stond. Hij maakte de lange wandeling tussen de dichte drommen toeschouwers door en wrong, zich naar het scorebord om er trots en eigenhandig een drie en een nul in te schuiven.

De drie werd een vier na 32 minuten. Hersche plaatste van verre afstand de bal prachtig voor doel, waar Kasbergen – die tamelijk veel vrijheid genoot – toestormde en onhoudbaar inschoot. 4-0. Zeven minuten later kwam LONGA aan zijn eerste goedkope – overigens wel verdiende – doelpunt. Op de rand van het strafschopgebied kreeg het een vrije trap toegewezen, de Gouwenaars lieten enige bressen in het muurtje en het schot van middenvoor Enel caramboleerde via de paal achter doelman Evengroen, die overigens weer bijzonder op dreef was en tal van aanvallen in zijn handen liet stranden (4-1).

Snel beklonken

Tevreden gezichten in de rust dus, opgewekte gesprekken, waarin het vrij slappe slot van de eerste helft graag met de mandel der liefde werd omhuld. De tweede helft is verreweg het aardigste deel van de strijd geweest. Een Tilburgse voorhoede, die er van wilde maken, wat er van te maken viel, aanvankelijk een Goudse verdediging, die steken liet vallen. Een spannende fase, vooral toen na drie minuten spil Vat, die overigens uitstekend speelde, finaal over de bal heenmaaide, waarvan rechtsbinnen Van Hout dankbaar profiteerde 4-2. En toen er een derde doelpunt van de gasten in de lucht hing, werd het bepaald stil langs de lijn.

Het betekende een opluchting toen het vijf minuten later heel fortuinlijk voor de Gouwenaars 5-2 werd. Rechtshalf v.d. Berg had een vrije trap genomen en keeper De Beer en Massuger kwamen beiden naar de plaats, waar de bal terecht kwam. Hoe het precies ging, we weten het niet, maar van een van de vier schoenen sprong de bal in het doel. LONGA hield flink vol. Het was bij een uitschieter, dat ONA tot zijn zesde doelpunt kwam. Na een kwartier stormde Kasbergen met de bal langs de lijn, plaatste haarscherp voor doel, waar middenvoor v.d. Berg hard en hoog inschoot. 6-2. Het was een Gouds kwartiertje dat volgde, schoten van Koster, Kasbergen, Lingen en hersche gingen over en naast. Tot na 26 minuten Lingen in een ren hard inschoot, doelman De Beer het schot niet vast kreeg en de bal doorschoot 7-2. Negen minuten voor het einde weer een overwicht van de gasten. Uit een hoekschop plaatste Klerks met een prachtige kopstoot de Tilburgse drie op het bord 7-3. Het laatste woord was aan ONA. Het kreeg een strafschop te nemen en wie mocht dat anders doen dan Hersche, de enige speler in de Goudse voorhoede, die nog geen doelpunt op zijn naam had. Hij schoot in de handen van de doelman, maar kreeg de bal weer te pakken en deed het nu snel beter 8-3.

LONGA

LICHAAMS
ONTSPANNING
NA
GEDANE
ARBEID

ONA gaf 'm van katoen

ONA en sensatie zijn blijkbaar synoniem. Het is altijd al zo geweest, dat er met het rood-zwarte elftal wat te beleven valt en deze reputatie behoudt het ook u het in de beroeps eerste klasse speelt. Na de daverende start tegen Blauw wit was het stil geweest met ONA en nu ineens presenteert het een verrassingspakket van jewelste 8-3, tegen LONGA.

Kunt u het overigens volgen:

ONA – Blauw Wit 6-1. LONGA – Blauw Wit 4-1. ONA – LONGA 8-3. In elk geval ONA doet mee en het is weer wat bijgetrokken op de ranglijst.

Realisatie: C.Vermeulen
April 2008
Bron: Goudse Courant

30 oktober 1955
't Gooi – ONA 2-0

Spelers ONA in verslag genoemd

Cor de Jong
Bram Vat
Gerard Lingen
Adrie Evengroen (keeper)
Arie Hersche
A. v.d. Berg
Arie Evengroen
veldspeler op links
Cees v.d. Berg

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Linkerverdedigingsblok
Linksback
Linkshalfplaats
Rechtsbuiten
Linkervleugelman

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

't Gooi had de buit snel binnen

ONA's aanval kon in Hilversum zijn draai maar niet vinden

Twee fouten in Goudse verdediging stelden ONA vlug voor achterstand

't Gooi - ONA 2-0. – Nee, 't is in het Hilversumse Sportpark niet op een ruiltje uitgelopen. De stroopwafels, voor de wedstrijd aan het Gooibestuur overhandigd, zijn niet in de vorm van punten terug naar huis gekomen. De Gooi-ers hebben niet alleen dit aardige verjaardagscadeautje – de club is vijftig jaar geworden – met alle dank en dito plezier aanvaard, ze hebben het feest ook met een overwinning willen vieren. Dus scoorden ze twee doelpunten in de eerste helft. En daardoor kwamen ze gelijk volop in de rozen te zitten, omdat ONA op dit spiegelgladde veld zijn draai niet kon vinden. Thuis schijnt een wonderpil de Goudse ploeg tot een drommels gevaarlijke tegenstander te maken, uit wil ie nog maar steeds niet werken. Of is de Korte Akkeren-lucht er onmisbaar voor?

Veld was zo glad als een ijsbaan

Koud waren de vijf en twintig blikjes lekkernij de doos uit, of de Hilversummers legden al volop breiwerk op hun grasmat. En glad of niet glad, binnen enkele minuten hadden de gastheren de zwakke stee in ONA's achterhoede gevonden. 't Was het linkerverdedigingsblok ditmaal.

Cor de Jong de Goudse linksback, voelt zich ondanks veel routine en techniek niet direct lekker op een veld als een ijsbaan. Z'n lichaamstechniek is er wat te zwak voor. Bovendien draaide Cees v.d. Berg op de linkshalfplaats daarvoor nog niet op volle toeren. 't Gooi had het dóór.

Prompt gingen de naalden van het breiwerk hun richting uit. En daar werden de Gouvenaars gepasseerd door rechtsbuiten Fluit. Vat mocht tweemaal het gat dichten, de derde keer kwam hij te laat om Fluit's voorzet te voorkomen. De passing over de hele breedte naar linkervleugelman Van Gardingen van diens hoofd naar de schoen van middenvoor Hooyer. Toen was het voor deze maar een klein kunstje om de uitgelopen, maar weggeden en uit balans geraakte doelman Evengroen te passeren 1-0. De wedstrijd had op dat moment de nog jonge leeftijd van acht minuten.

Het tweede doelpunt leek op het eerste, bijna als twee druppels water. Met als enige verschil, dat Van Gardingen er nu geen haardos meer tussen voegde. Hooyer deed het nu ineens. Alleen was het onbegrijpelijk dat keeper Evengroen naar diens kopbal geen hand uitstak 2-0. Er was natuurlijk enig tijdsverschil tussen de twee goals: ruim twintig minuten. En zo was een technisch en tactiesch overwicht in twee doelpunten uitgedrukt.

Rinus Schaap voortreffelijk

Van de Goudse voorhoede moet gezegd worden, dat ze bijna niet in het stuk is voorgekomen. De voortreffelijke Gooise halflinie, met Rinus Schaap op links en Loosman op rechts, gaf de eigen voorhoede niet alleen fraaie passes, ze drukte ook verdedigend bijna alle initiatief uit de Goudse voeten. Daarbij komt nog dat het met spel Bak en doelman Bekkering zeker even slecht kersen eten was.

Welnu, deze verdediging was de Gouwenars op dat gladde veld ronduit gezegd te sterk. Vooral nu de vleugel Hersche-Lingen weer onder de maat bleef en de meeste aanvallen dus het straatje van Schaap opzochten. Rinus lukte dat wel. Doelman Bekkering's enige moeilijke moment was het ogenblik waarop hij iets te ver voor zijn doel opgesteld een boogbal over z'n vingertoppen zag zeilen. Maar gelukkig voor hem was de bal net laag genoeg om het schot op te vangen. Voor meer was de Goudse maat zoek.

Maar toch heeft er een paar minuten wel muziek in het Goudse spel gezeten. 't Waren de laatste minuten waarin een van z'n blessure herstelde Arie Evengroen, Hersche kwam vervangen. De supporters hadden z'n comeback graag een uurtje vroeger gezien. En Hersche's plaats lijkt in groot gevaar, nu de vergrote stootkracht van ONA's linkervleugel er al binnen een minuut toe leidde, dat doelman Bekkering voor een fraaie save naar de uiterste hoek moest.

Jammer dat de tijd te kort was om er nog succes uit te halen. Nu bleef 't 2-0, mede omdat de Goudse achterhoede de Hilversummers, die na de verovering van de voorsprong te weinig fantasie en te weinig tempo in hun spel brachten beter in bedwang hield. Doelman Evengroen herstelde zich nu met heel knap werk van een minder sterke eerste helft, en daarmee was de deur helemaal dicht.

Rinus Schaap speelde 13 interlands en scoorde eenmaal.

Schaap Rinus									
Interlands:	13	EK kwal.	0	Gescoord:	1				
Gewonnen:	7	EK Toemooi	0	Strafschoppen:	0				
Gelijk:	4	WK kwal.	0	Eigen Doelpunten:	0				
Verloren:	2	WK Toemooi	0	Ingevallen:	0				
Gesp. minuten:	1170	Olympische spelen:	0	Gewisseld:	0				
Aanvoerder:	6	Vrmd	13	Mini WK:	0				

Nr.	Datum	Thuis	Uit	TH	UIT	Soort	Gesc.	e.d.	In	Out
Nr.	Date	Home	Away	ho	aw	type	Scored	o.g.	In	Out
170	18-04-1948	Nederland	België	2	2	VRND				
175	21-11-1948	België	Nederland	1	1	VRND				
179	16-06-1949	Finland	Nederland	1	4	VRND	1			
180	06-11-1949	Nederland	België	0	1	VRND				
181	11-12-1949	Nederland	Denemarken	0	1	VRND				
208	13-03-1955	Nederland	Denemarken	1	1	VRND				
209	03-04-1955	Nederland	België	1	0	VRND				
211	19-05-1955	Nederland	Zwitserland	4	1	VRND				
212	16-10-1955	Nederland	België	2	2	VRND				
213	06-11-1955	Nederland	Noorwegen	3	0	VRND				
214	16-11-1955	Saarland	Nederland	1	2	VRND				
219	15-09-1956	Zwitserland	Nederland	2	3	VRND				
220	14-10-1956	België	Nederland	2	3	VRND				

13 november 1955
ONA -
Hermes DVS 0-1

Spelers ONA in verslag genoemd

Bram Vat
Gerard Lingen
Adrie Evengroen keeper
Arie Evengroen
Arie IJsselstein
Nico Koster
A.A. v.d. Berg
Hennie Hofman
reserve keeper invaller

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Rechtshalf

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Eerste nederlaag in eigen huis

Kort voor het einde zag ONA zich een gelijk spel ontglippen

**Hermes DVS was technisch beter,
maar veel minder gevaarlijk**

ONA - Hermes DVS 0-1. Het onfortuin van de dertiende november is in de laatste minuten van de wedstrijd wel in volle kracht op ONA's hoofd komen neerdalen. Niet alleen zagen de Gouwenaars om vijf minuten over vier hun voortreffelijke doelman Evengroen met een bloedende hoofdwond naar de kleedkamer verdwijnen, gevolg van een heel ongelukkige botsing met de fair spelende rechtsbuiten v.d. Burg. Ook zag de Goudse ploeg vijf minuten voor het einde een reeds door iedereen verwacht gelijkspel de mist in geblazen. Toen immers won de Schiedamse middenvoor Van Zuylekom een loopduel met de te traag reagerende invaller-doelman, waarna een doeltreffend rolletje alle inspanning van de zo goed draaiende ONA-defensie onbeloond maakte. Een briljetje had deze matige wedstrijd beter gestaan.

Goed, de Schiedamse supporters zullen de overwinning van hun club waarschijnlijk wel driedubbel verdiend vinden. Maar ze hebben hun blikken daarbij dan toch te veel op het betere voetbal gericht. Hermes legde aan technisch kunnen wat meer op de mat. De Schiedammers plaatsten beter, ze combineerden vlotter. Maar wat is er uit al dat aardige breiwerk voor gevaar gekomen? Doelman Evengroen heeft zeker minder gevaarlijk werk gehad dan zijn collega Van Diest, en dat zegt toch iets. De Goudse doelman heeft tot aan het moment waarop hij het veld moest verlaten behalve het plukken van wat gevaarlijke voorzetten eigenlijk maar één moeilijk schot moeten verwerken. 't Was een inzet van Mijsbergen, waarop hij even vóór rust zowel handen als voeten nodig had. Het andere werk werd ditmaal buiten zijn arbeidsveld door z'n verdediging opgeknapt.

Met stugge dekking en goed overnemen kwam de ONA-achterhoede tot een sluitender geheel dan met tot nu toe gewend was. Vat legde daarbij Van Zuylekom bijna geheel aan banden en Zaal, die men doorgaans ook een van de gevaarlijke luiden uit de Schiedamse vuurlinie mag noemen, heeft de toenemende kracht van IJsselsteijn kunnen ondervinden. Deze gaat zich op z'n rechtsbackplaats bij ONA steeds beter thuisvoelen.

Kwam de Schiedamse aanval, waarin v.d. Tuyn helemaal geen glansrol speelde, niet tot grootse daden, de Schiedamse verdediging was wel voluit voor de taak berekend. Een rustige trapvaste v.d. Sloot haalde al het succes uit de terugkeer van Arie Evengroen als linksbuiten. Linksback Rijke zette Kasbergen herhaaldelijk de voet dwars en alleen spil Burger had niet zo'n geslaagde middag, waardoor hij in de eerste helft wellicht meer hoekschoppen cadeau moest geven dan hem lief was. Zet er de eminente kwaliteiten van rechtshalf Schenk naast – de beste man van het veld – en ge begrijpt dat ONA's vuurwerk dit keer van veel bluswater werd voorzien.

Het muisstille legioen opende de kelen niet eerder, dan na het moment waarop middenvoor v.d. Berg de kans van de middag miste, toen hij een slechte uittrap van doelman Van Diest opving en roekeloos naast kogelde. Op vijf minuten na was toen de eerste helft op.

Spannende vijf minuten

Enfin, die vijf minuten zijn goed gaan tellen. Want ONA scheen uit deze misser – er vielen er van beide kanten beslist te veel – energie te putten voor een kort maar fel offensief. Een à la Tinus Bosselaar ingeknalde kogel van Koster, door Van Dienst prachtig tot hoekschop verwerkt, vormde er de ontlading van, het reeds genoemde schot van Mijnsbergen daarna het Schiedamse antwoord.

Wordt nog even de vlotte Schiedamse start gememoreerd, waaruit in de eerste seconden wel enkele kansen ontstonden maar geen schoten kwamen, en het verhaal van de eerste helft is compleet. Voegen we daarbij de mededeling dat de eerste dertig minuten van het tweede hoofdstuk ook met gelijke kansen voor beide partijen verstreek en er rest nog slechts iets over het ietwat dramatische laatste kwartier.

Waar de simplistische aanvallen van ONA te weinig muziek opbrachten, waar hermes breiwerk wel spreiding maar te weinig tempo en fantasie bleef opleveren had een ieder al de gedachte aan een gelijkspel als enig juiste in het hoofd geborgen. Totdat eensklaps Lingen een aardige aanval opbouwde, waaronder A. A. v. d. Berg z'n kans alsnog leek te gaan grijpen. Doelman Van Diest dacht het blijkbaar ook en daarom greep hij, toen de bal niet zo best meer bereikbaar was, de Goudse midvoor maar vast. Dat spel Burger de bal toen van de lijn kon werken en alle protesten voor een strafschoop door de arbiter werden weggewuifd vormde ONA's eerste tegenslag. Er zijn er nog twee gevolgd, blijkbaar om te bewijzen dat ook de slechte dingen wel eens met z'n drieën willen komen. De botsing van de Goudse doelman, die hem een flinke hoofdwond opleverde was daar één van. Het doelpunt dat Van Zuylekom kort daarop langs invaller Hofman schoot, de laatste 0-1.

Met een vertwijfeld slotoffensief dat zelfs spil Vat voor de Schiedamse doelmond bracht, heeft ONA in de laatste momenten nog geprobeerd de balans in de juiste stand terug te brengen. Maar wat door de Hermesverdeding werd heen gedrukt was net niet gevaarlijk genoeg om een keeper als Van Diest te passeren. Hij hield z'n kooi met kunde schoon en daarmee was ONA voor de eerste maal in deze competitie geslagen in eigen huis.

Stand 14 november 1955

Eerste Klasse B

Wageningen	7 - 11
't Gooi	7 - 11
Hermes DVS	7 - 11
De Baronie	7 - 10
Leeuwarden	8 - 10
Helmond	7 - 8
Haarlem	8 - 8
Zwolsche Boys	7 - 6
Longa	7 - 5
Be Quick	7 - 5
Blauw Wit	7 - 5
ONA	8 - 5
Rheden	7 - 4
Heracles	8 - 3

11 december 1955
ONA –
Zwolsche Boys 1-3

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Arie Hersche
Gerard Lingen
Adrie Evengroen keeper
Nico Koster
Frans Eikenboom
Cor de Jong
Bram Vat
Cees v.d. Berg

Doelpunten

1-0 A.A. v.d. Berg

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

In swinger

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Voorsprong ging vlug verloren

ONA had overwinning voor 't grijpen maar het mist een schutter

Zwolsche Boys sloeg toe, toen Gouwenaars even bij pakken gingen neerzitten

ONA – Zwolse Boys 1-3. – Het zag er in het begin, eigenlijk in de gehele eerste helft, niet naar uit dat ONA deze wedstrijd zou verliezen. In de eerste tien minuten, toen de Zwolse verdediging herhaaldelijk grote gaten open liet, hadden de Gouwenaars hun slag kunnen slaan. Flitsend snel drong de voorhoede keer op keer door de bressen in het verdedingsblok van de gasten. Lieten Koster en Eikenboom door te traag reageren enige kansen voorbijgaan, A.A. v.d. Berg en Lingen probeerden op de goede manier, met vennige schoten, succes te boeken. Die schoten, hoe strak en fel ook, misten echter, zij het vaak op enige decimeters, hun doel. Zo kwam het dat ONA zich een voor het grijpen liggende voorsprong liet ontgaan.

Kansen, die niet gemist hadden mogen worden

Ook naderhand kreeg de thuisclub nog gelegenheid te over om zich een voorsprong te verzekeren. Alleen ging het toen niet zo gemakkelijk meer als in die eerste tien minuten. Want de verdedigers van de Boys kwamen er geleidelijk beter in. Ook de aanval van de gasten kwam langzaamaan meer tot leven. ONA behield echter een groot overwicht en stelde minstens drie aanvallen tegenover een van zijn gasten. Door de snelheid van uitvoering en het overrompelende karakter, waren de Goudse stormlopen bovendien gevaarlijker. Een door C. de Jong doelrijp gemaakte kans, liet Eikenboom onbenut door niet snel genoeg te handelen. Wat later toen ONA's nieuwe middenvoor na een goede aanval weer een schietkans had, gaf hij die door aan A.A. v.d. Berg, die wel tot een schot kwam, maar het was te zacht voor de uitstekend-keepende v.d. Vegt te verontrusten.

Het zat de Goudse voorwaartsen soms ook tegen. De kopbal waarmee Koster na een pass van Lingen de Zwolse doelman passeerde, had een beter lof verdiend dan door de lat gekeerd te worden. Zo ook de kopbal van Lingen die v.d. Vegt net op 't nippertje tot hoekschoptipte.

Tussen die bedrijven door was de Zwolse voorhoede zo nu en dan ook wel voor Evengroen verschenen, maar steeds zonder kans te zien de Goudse doelman voor problemen te stellen. Daarom paste de bril die de wedstrijd bij het ingaan van de rust droeg, eigenlijk niet. ONA had toen wel een voorsprong verdiend.

ONA begon de tweede helft aanmerkelijk minder enthousiast dan zijn gewoonte is. Het leek of het zelfvertrouwen zoek was. Veel minder resoluut was 't Goudse spel.

Aanvankelijk alleen in de voorhoede, die te weinig spreiding zocht. En in plaats van de verdediging van de gasten uiteen te spelen, trok ONA naar het centrum. Niettemin kwam ONA na zeven minuten toch aan een voorsprong, bij een flits, waarin wel de spreiding gezocht werd. Eikenboom, geheel naar links getrokken, ontdeed zich in de hoek handig van Stegeman, gaf een scherpe voorzet, die voor langs het doel zou zijn gegaan A.A. v.d. Berg de bal niet net dat tipje had gegeven dat nodig was om de bal in het net te sturen 1-0.

De Goudse voorsprong was er, nu zou ONA de wedstrijd royaal gaan winnen was de algemene verwachting. Maar het kwam anders uit. Zwolse Boys had blijkbaar dat prikje nodig om te laten zien dat het toch niet zo'n zwakke ploeg was als het leek. Het verhoogde zijn tempo, kwam tot beter veldspel en ontnam de thuisclub het initiatief. ONA daarentegen ging hoelanger hoe onzekender en ondoelmatiser spelen.

Uit een door De Kleine genomen inswinger, die Evengroen tegen de achterkant van de lat sloeg kwamen de Zwollenaren in de 22e minuut op 1-1.

Toen daarna de Goudse defensie in de malaise ging delen en grove steken liet vallen, bracht Heinderijk in de 32e minuut de stand op 1-2. ONA probeerde wel energiek het verloren terrein te herwinnen. Hersche en C v.d. Berg wisselden daarvoor van plaats, maar de kwaliteit wilde niet meer in het Goudse spel terugkomen. Wel spanning aan de lopende band voor de nu zwaar verdedigde Zwolse veste. Ook nog enige kansen voor de Gouwenaars, maar géén doelpunten. En toen drie minuten voor tijd Zwolse Boys plotseling uitbrak. Schrijver tegen de uitlopende Evengroen botste waardoor deze tijdelijk uitgeschakeld werd, had Vat geen andere keus dan zijn hand te gebruiken om de ingeschoten bal te keren. Linksback v.d. Berg nam de strafschoep feilloos en zo werd het 1-3.

18 december 1955

ONA – Be Quick
1-4

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Arie Hersche
Adrie Evengroen keeper
Arie IJsselstein
Frans Eikenboom
Kees Ringelstein
Bram Vat
Kees v.d. Berg

Doelpunten

1-3 A.A. v.d. Berg

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Met boogjes in
plaats van passes
Kanthalfs
Zonder teveel tempo in
de blubber

Spreekwoorden in het verslag

Een pijp van het
zwaarste soort te roken

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

ONA's aanval had geen ruggesteun

Be Quick kon zeggen: goede midvoor is alles waard

ONA – Be Quick 1-4 – Ja, toen A.A. v.d. Berg een kwartiertje na de hervatting van te zacht terugspelen door spil Kuipers profiteerde en ONA's achterstand van drie tot twee doelpunten werd teruggebracht, leek er nog even een beetje muziek in te zitten. De Groninger gaven aan lelijke woorden aan 't adres van hun ploegmaat de voorkeur boven het bewaren van de rust, die tot op dat moment hun spel zo had gekenmerkt. ONA-kansen ruikend – stuwde zich meteen naar een aanvallende rol en werkte zich plotseling boven slap geploeter uit. Maar lat en palen verleende doelman Prummel in twintig minuten tot driemaal toe de broodnodige assistentie. Tenslotte componeerde Be quick nog een slotakkoord aan ONA's symfonie in mineur. De vlot schietende middenvoor Dame – die van Vat minder tegenstand ondervond dan dat hij verwacht had – voltooide toen z'n hattrick.

Goudse opleving gaaf geen goals

Het begon zo aardig bij ONA. Het trok vlot van start. Het zag rechtsbuiten A.A. v.d. Berg en de nieuwe linksbinnen Ringelstein (ex. Waddinxveen) aardige dingen doen. Het zorgde ervoor dat doelman Prummel al direct zwarte handen kreeg op schoten, die weliswaar te slap waren, maar in ieder geval de richting hadden. Hoe snel viel echter de overtuiging uit dit Goudse spelletje weg, toen Vat bij één van de eerste Groninger aanvallen in de modder weggleed en middenvoor Dame met koelebeheersing ervan profiteerde. Haarfijn en met grote snelheid ging de bal in de bovenhoek 0-1.

Moreel te zwak zich over deze achterstand heen te zetten, vloeide ONA's voorhoede naar de zee van malaise. Middenvoor Eikenboom stelde met passes, waarachter men de goede bedoeling slechts kon vermoeden, het Goudse middenvoorprobleem in alle duidelijkheid als een niet opgelost vraagstuk. Binnenspelers zwoegden over een bijna onbespeelbaar middenveld om te proberen daar het overwicht van Be Quick te breken. Waar ook linksbuiten Hersche voortdurend ver terugkwam, waren de ONA-kleuren in Pummel's omstreken wel heel erg dun gezaaid. De Goudse voorhoede had een steuntje van de middenlinie nodig en dat steuntje kwam maar niet. De kanthalfs hadden namelijk al hun aandacht nodig aan de efficiënt opgezette Be Quick-aanvallen. Met boogjes in plaats van met passes langs de grond, werd niet alleen een enorme hoeveelheid energie bespaard. Het Groninger spel werd er ook goed open mee gehouden, zonder teveel tempo in de blubber te verliezen. Daarom kreeg die Goudse verdediging het zo moeilijk. Nu Vat bovendien te weinig vat op middenvoor Dame kon krijgen, moest het noodsein hoog in de mast.

Maar rust in de onzekere verdediging kwam er eerst toen IJsselstein naar het centrum verhuisde. Maar . . . toen was het al 0-3. Immers, de snelle rechtsbinnen Van Dalsem, steeds in de voorste gelederen opererend had tien minuten voor rust 0-2 op de lei gebracht, door de van de paal terugkomende bal in de touwen te deponeren. 't Was een doelpunt met een luchtje want arbiter Stouthandel, die de wedstrijd zeer voorzichtig leidde en erg snel ingreep had vlak daarvoor op de fluit geblazen. Voor een doelpunt . . . omdat hij meende, dat de kogel op de paal het doelvlak gepasseerd was. Middenvoor Dame had drie minuten na de hervatting voor verdere uitbreiding gezorgd met een fraai doelpunt. Dat ONA via A. A. v.d. Berg een tegendoelpunt scoorde, dat een opleving van de Goudse ploeg er het gevolg van was, is bekend. Maar nu de Gouwenaars gingen proberen iets van de verdiende en duidelijke Groninger voorsprong af te knabbelen, nu het spel eindelijk enige kracht kreeg, stond er ergens ook nog een boze godin van het geluk op de weg. Hersche zag in die periode een kogel van de paal terugketsen, A.A. v.d. Berg, naar de middenvoorplaats verhuisd zag een fraaie stuiterharde kopbal met veel geluid op de trillende lat dreunen. Tenslotte nam de naar voren gekomen Kees v.d. Berg, nadat doelman Prummel door Rademaker was vervangen, ook nog even een paal op de korrel. Alle wijzigingen in het ONA-team, dat in de laatste minuten bijna geen speler meer op de plaats had waar hij was gestart, bleken evenmin resultaat op tafel te kunnen brengen.

Wat na dergelijk vuurwerk dan meestal op het tapijt verschijnt, kwam ook hier op het matje. Inplaats, dat een van de Goudse passes met succes door de modder schoof naar de plaats van afronding sijpelde een laatste Be Quick-aanval tussen vastgezogen ONA-verdedigers door. Knap werk van Van Dalsem maakte Dame volkomen vrij en weer was Evengroen tegenover het schot volkomen macheloos. Wonder dat ONA naar zo'n middenvoor met jaloerse blik heeft gekeken? Vlak voor het einde moest linksbinnen Smit van Be Quick na 'n botsing uitvallen. Het leek onschuldig, maar achteraf is gebleken dat de speler een hersenschudding heeft. Hij is in het Van Itersonziekenhuis opgenomen.

Een tijdens de wedstrijd gehouden collectie voor de „Oude schoen van Bakhuis” ten behoeve van een aanbidding van televisietoestellen aan sanatoria heeft f 211,32 opgebracht.

26 december 1955
ONA – Rheden
1 - 3

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Adrie Evengroen keeper
Arie IJsselstein
Kees Ringelstein
Bram Vat
A.v.d. Berg
Cor de Jong
Leen Visser

Doelpunten

1-1 Cor de Jong

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Geluksdoel

Spreekwoorden in het verslag

Van losse draden geen hemd maken

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Techniek won van vechtlust

Hoe ONA 't ook probeerde, het wilde niet lukken

ONA – Rheden 1-3 – Zou hij het zelf geloofd hebben, de ONA-supporter, die in de rust zeide „Let maar op wat er nu gaat gebeuren, ze krijgen nu het geluksdoel voor zich, 't doel aan de kant van de Walvisstraat” (Gerard Leeustraat). Ach, wat doe je als Gouwenaar die de moed nog niet wil opgeven, al heb je drie kwartier gezien hoe je jongens als het ware vastgekleefd stonden in de modder en zwoegden met de bal, die door het slijk zwaar en glad was geworden. Ze deden hun best goed te plaatsen en met hard werken de geringere techniek te verbloemen. Dan is die laatste hoop gevestigd op dat geluksdoel, al verwacht je er in je hart geen wonderen van. Die wonderen zijn ook niet gekomen, integendeel. Rheden maake zulke gaan in de Goudse verdediging, wandelde er zo gemakkelijk doorheen, dat het op een gegeven ogenblik wel prijsschieten leek.

Als je zo eens nagaat, waardoor het zo'n kleurloze wedstrijd is geworden, zijn er veel argumenten te bedenken. Ge kunt het Goudse falen terugbrengen op het veld, dat spiegelglad was, met zand hier en daar een beetje begaanbaar gemaakt. Ge kunt zeggen „het weer”, wat was dat slecht, steeds die sterke wind en in de tweede helft de drenzende regen. Misschien zal in de ONA-kring de elftalcommissie in het gesprek worden betrokken, die na een rigoureuze wijziging in de opstelling voor de aanvang nogmaals een flink beroep op haar fantasie moest doen, doordat Hersche door familieomstandigheden verstek moest laten gaan. Cor de Jong kwam uit de middenlinie een plaas naar voren, waar Visser hem heeft vervangen en deze deed dat, zwoeger als hij is – „je komt hem altijd tweemaal tegen” – zeer verdienstelijk, Ringelstein werd linksbuiten.

Hoe het zij, het liep allemaal niet bij ONA. Voor de rust ging het nog een beetje, met aardige aanvallen, die snel werden uitgevoerd. Maar op de rechtervleugel moest v.d. Berg kennelijk nog aan zijn buitenplaats wennen. Een flitsende aanval strandde steeds op de laatste fase het schot op het doel. De Jong schoot een keer verbazend ver naast. Ringelsteins schoit kwam met een knal op de lat terecht, even later op de vuisten van de doelman. Middenvoor v.d. Berg hield vol tot het laatste maar hij kon van de losse draden ook geen hemd maken.

Voeg daarbij de wankelende verdediging van de Gouwenaars, die, hoe hard werd gewerkt, steeds gaten liet, en ge weet, waaraan Rheden in de eerste plaats zijn zege dankt. Maar niet in het minst door eigen werken, want uit alles bleek, dat Rheden in voetbalkunde toch een trapje hoger staat dan ONA. Daar was bijvoorbeeld middenvoor Zweers een goochelaar met de bal, maar vooral een schutter, die een schot met ijzige zekerheid lost. Neem de linkervleugel van de gebroeders Bosveld, die IJsselstein en Vat voor menig raadsel zetten. Om nog zo'n winstpuntje voor Rheden op te noemen: de balbehandeling. Kregen de Rhedenaren de bal toegespeeld, dan hadden zij hem, ondanks het gladde veld, direct stil, terwijl de Gouwenaars er eerst nog een paar meter achteraan moesten, wilden zij iets met de al doen.

Behalve dan de schoten van De Jong en Ringelstein is ONA, hoewel het in de eerste helft een klein overwicht had, niet gekomen. Had het een schutter gehad als Zweers – – zeker. Ringelstein schiet ook graag, maar van zijn buitenplaats was de hoek soms wel heel klein – er had misschien muziek ingezet. Nu klonken de vreugdetonen aan de andere kant, waar Zweers met een knap schot succes boekte 0-1. Dat was na een half uur. Tegen de rust de Goudse – op dat ogenblik welverdiende – gelijkmaker. Snel werd de bal van de ene naar de andere vleugel geschoten, steeds weggewerkt, totdat De Jong een onnozel rolletje gaf, waarin de doelman totaal geen erg had. Deze stak er geen hand naar uit. 1-1

De voorsprong hadden de gasten na de rust vlug terug. Op een ogenblik, waarop de Gouwenaars meer aandacht hadden voor een op de grond liggende speler van Rheden, omspeelde Zweers twee tegenstanders en richtte zuiver langs Evengroen 1-2. ONA antwoordde met een offensief, maar alle pogingen bleven vruchteloos. Een schot van v.d. Berg had kans. Het ketste op de paal. Nog iets, waaruit het zwakke spel van ONA blijkt. Van de zeven hoekschoppen werden er vijf achter geplaatst. Het werd 1-3 op het nieuwe scorebord door een droog schot van Kool, waarop de Goudse doelman zich verkeek. Dat even later een Gouds tegenpunt niet werd gehonoreerd kwam, doordat Liet één van de backs, de bal vallend uit het lege doel kopte. Toen waren velen van de vierduizend toeschouwers echter al weg.

8 januari 1956
Baronie – ONA
2-1

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Kees Ringelstein
Gerard Lingen
Kees v.d. Berg

Doelpunten

2-1 A.A. v.d. Berg

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Franse systeem (harmonika-speelwijze), men stond binnen eenzelfde minuut met zeven man te verdedigen en met zeven man voor 't doel van de tegenpartij. Vier-mans voorhoede Vlot breiwerk

Spreekwoorden in het verslag

Eerste klap is daalder waard
't Stond vast in de sterren
Met de kous op de kop (uit de sneeuw kwamen)

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Baronie: eerste klap is een daalder waard

Sterker ONA zocht een uur lang vergeefs naar de gelijkmaker

Baronie – ONA 2-1 – „'t Stond vast in de sterren”, luidde een wijsgerige opmerking van een Bredase supporter. „'k Begrijp niet dat die ploeg onder aan de lijst hangt,” luidde de mening van een ander. Inderdaad: de elf van de baronie waren meer dan tevreden met hun overwinning. Ze hebben een voortdurend sterker ONA tegenover zich gevonden”, kwamen met moeite zo af en toe eens op de Goudse helft en gingen nota bene nog met de buit strijken. Omdat ze in het eerste kwartier twee Goudse fouten resoluut afstrafden. En omdat ONA het grote overwicht slechts in vele verkeerd gerichte schoten en niet in doelpunten kon herleiden. Te star vasthouden aan het vastgestelde systeem was niet vreemd aan het feit dat de bezoekers toch met de kous op de kop uit de sneeuw kwamen.

Twee fouten waren fataal

ONA is z'n eerste wedstrijd in 1956 bepaald met goede voornemens begonnen. Het bleek zich snel aan de moeilijke omstandigheden van een besneeuwd veld te kunnen aanpassen. Zodat al heel vlug wat aardige aanvalletjes naar het Baronie-doel gleden.

Goed, de kleur op de wangen van doelman Kuystermans vond z'n oorzaak eerder in de kou dan in de schrik. Maar de niet meer dan vijfhonderd toeschouwers noemden de start van de Gouvenaars toech eenstemmig; vlot.

O, Gouds noodlot . . . Laat er nu uitgerekend een man, in de ONA-ploeg staan, die niet -- zoals z'n ploegmaats -- de draai in de sneeuw zo vlot te pakken kon krijgen, Kees v.d. Berg. Hij gaf bij de eerste de beste tegenaanval van De Baronie -- geleid door de gevaarlijke linksbuiten Grauwman -- een halve misser voor 't doel weg. Waarna rechtsbuiten Kas de kans vlug ophapte en 1-0 op de rekening bracht. Nog voor het eerste kwartier aan z'n laatste seconden toe was, liep v.d. Berg bovendien de bal nog uit de handen van z'n doelman, waardoor Gelissen de bal voor het inblazen kreeg. Daar stond ONA met een twee-nul achterstand. Die heb je zo maar niet weggeschoten.

Wel werd de zaak door de Gouvenaars stevig aangepakt. Er kwamen knap opgezette aanvallen. Er groeide een volkomen overwicht op het middenveld.

En er kwamen kansen ook, maar doelpunten?

Ho maar. Weet u, met het Franse systeem, populair aangeduid als de harmonika-speelwijze, heeft ONA vorig jaar zo'n succes geboekt. Men stond binnen eenzelfde minuut met zeven man te verdedigen en met zeven man voor 't doel van de tegenpartij. Waar is die tijd gebleven?

Nu zag men een ONA, dat z'n heil zocht in een vier-mansvoorhoede. Men bekeek een ploeg, die vaak tot vlot breiwerk kwam, en daarmee verdedigers volkomen uit positie speelde. Als daaruit -- vaak -- een knappe voorzet volgde, was er niemand met een rood-zwart shirtje voor het doel te vinden, om die inspanning nu eens af te ronden.

Goede samenwerking

Vooraf nadat A.A. v.d. Berg na knappe samenwerking met Lingen in de drie en dertigste minuut de achterstand – zoals ieder al veel eerder verwachtte – had verkleind, hield ONA te veel aan de formatie vast. De Baronie werd opgesloten, de gastheren werden met de rug tegen de muur gedrukt. Maar ze hebben die druk een uur lang kunnen weerstaan. Omdat ONA blijkbaar vergat, dat z'n gekortwiekte voorhoede te weinig ruimte had. Omdat het verzuimde nu het aantal aanvallers in overeenstemming te brengen met de mankracht van de Bredase verdediging. Er vielen gaten genoeg in het Baronie-net, maar er was geen Gouwenaar om er door te glippen. De aanvalsdurf ontbrak.

Dat een tweede treffer van A.A. v.d. Berg juit een halve seconde na het rustsignaal moest vallen, was natuurlijk een tegenvaller. Maar hoe heeft het elftal in de tweede helft kansen gehad op een gelijkmaker, en hoe lelijk heeft het die laten liggen, door op vele mogelijkheden als maar weer te laat te reageren.

Met het verstrijken van de tijd zakte in het laatste half uur ook de overtuiging ook het spel van Ringelstein en A.A. v.d. Berg, die de Baronieers voor zoveel moeilijkheden hebben geplaatst. Daarmee was de zaak bij een spil als v.d. Korput, die een wedstrijd lang als rots in de branding heeft gestaan – maar voor die rol dankzij de viermands-voorhoede en de straffe positiedekking van de ploeg uit Breda ook de gelegenheid kreeg! – wel bekeken. Daar de Baronie-aanval de zeer schaarse kansen ook liet liggen, bleef de stand ongewijzigd.

De eisen voor betaald voetbal

Niet zomaar konden voetbalverenigingen deel gaan nemen aan de betaalde competitie.

Naast goede sportieve resultaten moest aan andere voorwaarden voldaan worden alvorens een zogenaamde proflicentie werd verleend waarna men werd ingedeeld in een van de betaalde afdelingen. Op sportief gebied was er voor Baronie eigenlijk geen vuiltje aan de lucht. Men had in het voorafgaande decennium bewezen steeds tot de subtop van de amateurs te behoren en was menigmaal kampioen geworden in de 2e klasse.

Maar daarnaast was met name het financiële plaatje belangrijk, wilde men toegelaten worden tot de profs.

Zo werd gesteld dat de vereniging Baronie een waarborgsom van f 50.000,- tot haar beschikking moest hebben (waarbij overigens alle roerende en onroerende eigendommen meetelden).

Ook aan de accommodatie werden eisen gesteld: minimaal 7.000 plaatsen moesten beschikbaar zijn voor toeschouwers. Vergelijk dit eens met R.B.C. Roosendaal dat voor het seizoen 2000-2001 een stadion liet bouwen met een capaciteit van slechts 5.000 en daarmee al 'eredivisiewaardig' is.

Het grootste verschil met de situatie in het verleden bestond er natuurlijk in dat de verhouding speler-club een complete gedaante-wisseling onderging.

Speelde men in vroegere tijden louter en alleen voor de spelvreugde en bij een club die het meest aan het hart ging, nu werd de club de werkgever en de voetballer de werknemer. Ook wat het punt van betaling betreft stelde men regels op.

Een contractspeler moest minimaal

f 600,- per jaar verdienen, maar mocht niet meer krijgen dan f 3.000,- in de Eerste Klasse.

Voor de Hoofdklasse was het maximumbedrag dat een speler mocht verdienen f 3.600,- per jaar. Wat betreft transfers stelde het reglement dat in twee achtereenvolgende jaren ten hoogste zes spelers van buitenaf mochten worden aange-trokken. De transfersom moest tot stand komen door een overeenkomst tussen de twee betrokken clubs, maar wanneer geen overeenkomst bereikt kon worden, dan werd het overschrijvingsbedrag op f 600,- per jaar vastgesteld, met een maximum van vijf jaar of f 3.000,-. Tenslotte zou vijf procent van de transfersom aan de desbetreffende speler worden uitgereikt.

Hoe dan ook, in de beginperiode van de profstatus, zoveel is zeker, betaalde Baronie haar spelers een basissalaris van f 600,- per jaar; daarnaast bestond een premiestelsel.

Een gewonnen wedstrijd leverde per persoon

f 30,- op, een gelijkspel f 15,- en een verloren duel was nog altijd goed voor vijf harde guldens. Bovendien kreeg iedere contractspeler f 5, uitgekeerd per bijgewoonde trainingssessie.

Even uitgaande van het aantal van 34 wedstrijden per seizoen en 46 weken waarin vier keer getraind werd, konden Baroniespelers dus maximaal f 2.540,- per jaar verdienen. Dan moest wel iedere wedstrijd gewonnen worden - iets wat nooit voorgekomen is - en mocht een speler niet eenmaal een training verzuimen.

Het reële bedrag dat een Baroniespeler jaarlijks verdiende lag dus een stuk lager dan hierboven is aangegeven.

Het moge duidelijk zijn dat het zeker bij Baronie ging om semi-betaald voetbal, met de nadruk op 'semi'. Want zelfs medio jaren vijftig kon een gezin niet een jaar leven van een bedrag dat ergens tussen de een en tweeduizend gulden gelegen zal hebben.

Tweede divisie

Betaald voetbal startte voor Baronie in het seizoen 1955-1956 in de 1e klasse B. En men begon verrassend sterk. In de eerste drie wedstrijden werden achtereenvolgens Heracles uit (3-4), Helmond thuis (3-2) en L.O.N.G.A thuis (2-1) aan de zegekar gebonden en de eerste acht wedstrijden bleef Baronie zelfs ongeslagen. Baronie leek een ware verrijking voor de nieuw gestarte afdeling. Helaas kon men de goede prestaties geen vervolg geven, en aan het eind van de rit moest Baronie genoegen nemen met een plaats onder de eerste vijf, wat betekende dat men werd teruggezet naar de in het leven geroepen Tweede Divisie. Hier zou Baronie tot het einde van het betaald voetbal-avontuur bivakkeren.

Over de seizoenen 1956-1957, 1957-1958 en 1958-1959 valt eigenlijk niets zo gek veel te vertellen. Baronie speelde mee in de Tweede Divisie - de ene keer in afdeling A, de andere keer in B - maar kon geen potten breken en eindigde doorgaans in de middenmoot. Vermelding verdient misschien nog wel het zeer verdienstelijke gelijkspel dat Baronie in 1958 in de jaarlijkse vriendschappelijke wedstrijd tegen N.A.C. behaalde.

Toch zou Baronie het nog ruim een decennium volhouden in de Tweede Divisie, dit ondanks het feit dat het doek al bijna in 1960 was gevallen. Het had immers niet veel gescheeld of Baronie had al in 1960 noodgedwongen terug moeten keren naar de amateurs. Nadat de laatste wedstrijd in de reguliere competitie thuis kansloos werd verloren van Haarlem met 1-6 (de uitslag tekende de sportieve mineur waarin Baronie verkeerde) ving de slopende degradatiecompetitie aan voor de Baronnen. Samen met U.V.S., Zwartemeer, Zwolsche Boys, Xerxes, Velocitas, Rheden en O.N.A. moest Baronie gaan strijden voor veel plaatsen die recht gaven op handhaving in de Tweede Divisie en daarmee tevens handhaving in het betaald voetbal. Een gedeelte van deze wedstrijden werden door Baronie afgewerkt op het terrein van N.A.C., omdat een nieuw Baroniestadion inmiddels in aanbouw was. Maar ook deze nacompetitie gaf niet direct een beslissing. Toen alle wedstrijden in de play-offs gespeeld waren, bleek dat Baronie samen met Xerxes en Velocitas gedeeltelijk als vierde was geëindigd. Een extra nacompetitie was dus noodzakelijk. In de vierenveertigste wedstrijd in deze marathoncompetitie - een beslissingsduel te Dordrecht - werd van Xerxes met 1-0 gewonnen en daarmee eindelijk het behoud van het Tweede Divisieschap veilig gesteld.

Toch zou het seizoen 1960-1961 iets van een ommekeer laten zien en vocht Baronie dat jaar nu eens niet tegen degradatie, maar speelde men lange tijd mee voor de bovenste plaatsen in de Tweede Divisie. Een titel werd het niet, maar gezien de voorgaande jaren kon men eigenlijk best tevreden zijn met de uiteindelijke vijfde plaats op de ranglijst.

15 januari 1956
Blauw Wit – ONA
2-0

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Cees Ringelstein
Gerard Lingen
Adrie Evengroen
Invaller Valk (Jan)
Bram Vat
Nico Vat
(invaller debutant)
Arie IJsselstein
Nico Koster

Mooie uitspraken

Een duel als een kleurensymfonie, waarbij de blauw-witten het de rood-zwarten vaak groen en geel voor de ogen maakte.

Spreekwoorden in het verslag

Geen voet aan de grond
Zwaar op de maag liggen
Groen en geel voor de ogen
Een vroege dood stierven

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Wat een keeper, zei het stadion

Doelman Evengroen hield ONA's nederlaag beperkt

BLAUW WIT – ONA 2-0 – Knap, bijzonder knap werk van doelman Evengroen heeft de cijfers van ONA's nederlaag binnen draaglijke perken gehouden. Wonderbaarlijke reddingen op schoten en kopballen van groot kaliber, feilloos getimed ingrijpen in moeilijke situaties voorkwamen goals, die geteld waren. ‘ Een tweede Piet Kraak’, luidde de lof van een dame op het achterbalkon van de Amsterdamse tram. De glansrol van de Goudse doelman, kennelijk geïnspireerd door de imposante omgeving van het Olympisch stadion was er wel mee getekend.

Blauw Wit was duidelijk beter

En wilt u weten, hoe z'n tien teamgenoten het er af hebben gebracht? Wel, ze hebben uit het voortreffelijke voorbeeld van hun doelman-aanvoerder moed geput voor een dapper volhouden en enthousiast verweer. Maar alle Goudse ijver heeft uiteindelijk het hoofd moeten buigen voor Amsterdamse kwaliteit. Een kwaliteit, waaruit in de eerste helft – onhoudbare – doelpunten voortkwamen. Waarmee een duidelijk sterker Blauw Wit volkomen verdiend z'n revanche nam.

De ploeg, die op de eerste competitiedag in Gouda geen voet aan de grond kon krijgen, heeft intussen de toen ontbrekende samenhang gevonden. De solisten van toen zijn een team gaan vormen en wat voor een team vertelt al heel duidelijk het feit, dat Blauw Wit gisteren z'n zesde achtereenvolgende overwinning in de uitslagen bracht. ONA mocht uit de vlotte start in het eerste kwartier nog een paar kansen overhouden, klaarhelder stond al gauw getekend, dat het sluitende Amsterdamse spel de Gouwenaars te zwaar op de maag zou liggen. Blauw Wit was op alle punten beter. De frisheid, waarmee ONA in het stadion onverwacht van start ging, gaf Lingen in de eerste minuten twee doelrijpe kansen, maar het schot gaf beide keren de ballenjongens werk. Ringelstein kwam een kwartiertje na het begin een keer oog in oog met de uitlopende doelman Eype. Maar ook deze kans leverde geen doelpunt op. In het overige stuk van de wedstrijd is de Goudse voorhoede niet meer voorgekomen. A.A. v.d. Berg mocht het bck Kersbergen dan nog eens een enkel keertje lastig maken, Blauw Wit had over het geheel genomen de ONA-aanvallers in de zak. Vooral Frans v.d. Klink (ex-Stolwijk en Olympia) speelde in de Amsterdamse-verdediging een gave partij.

Intussen hadden de Amsterdammers na zeven minuten de leiding genomen. Linksbuten Polak had op een pass van Frederiks een knappe rush langs het lijntje laten zien en middenvoor v. 't Zant was precies op tijd voor het doel opgedoken om de voorzet met een vliegend schot in een heel fraai doelpunt af te ronden (1-0). Over de in Gouda wonende Blauw Wit-speler Frederiks verder gesproken, deze nam na een half uur de tweede treffer voor z'n rekening. Na drie man te zijn gepasseerd, volgde een karakteristieke schuiver, die knalhard via de binnenkant van de paal het net opzocht. (2-0). Blijft na de vermelding van de doelpunten nog slechts de taak het in eentonigheid voortdurende duel tussen de Blauw-Wit-voorhoede en de ONA-verdedigers te beschrijven. Een duel als een kleurensymfonie, waarbij de blauw-witten het de rood-zwarten vaak groen en geel voor de ogen maakte. Die verdediging heeft zich tegenover de dikwijls heel intelligent opgezette en uitgevoerde aanvallen, knap geweerd. Invaller Valk deed verdienstelijk werk, debutant Vat Jr., die de speelplaats van z'n broer had overgenomen, speelde een veelbelovende premiere. IJsselsteijn, Koster en A. v.d. Berg verdienen alle drie een stevige pluim. Maar zonder een Evengroen in uitzonderlijke vorm hadden ze het toch nooit zo ver kunnen brengen.

Met zoveel uiterlijke rust plukte Evengroen na de hervatting formidabele schoten en kopballen weg, dat de onder leiding van Frederiks en Van Lent zo kwiek voelballende Amsterdamse voorhoede de moed tot schieten ten slotte in de schoenen zank. Zodat het plezier van de Amsterdamse supporters in het laatste deel van de tweede helft beperkt moest blijven tot de verheugende voorsprong en vele fraaie combinaties, die ergens in de buurt van de Goudse doellijn een vroege dood stierven.

29 januari 1956
ONA – Heracles
5-1

Spelers ONA in verslag genoemd

A.A. v.d. Berg
Adrie Evengroen keeper
Arie IJsselstein
Cees Ringelstein
A.v.d. Berg
Trainer v.d. Gevel

Doelpunten

1-0 Cees Ringelstein
2-1 A.A. v.d. Berg
3-1 Cees Ringelstein
4-1 A.A. v.d. Berg
5-1 Cees van de Berg

Termen voetbal jaren vijftig-zestig

Aanvalsdrijf van een boos haantje
Dieptepass door het centrum
Achterhoede kreeg zijn hielen te zien
Lage schuiver
Een fraaie kans naar nergenshuizen schoot
Uitgekookt hakje
Zeven man werden voor de kooi getrokken

Spreekwoorden in het verslag

Zonder blikken of blozen
Vlot de heetste ijzers in het vuur

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

Eindelijk weer ONA-zege en hoe!!!

Gewijzigde voorhoede had vaart en schotvaardigheid

ONA – Heracles 5-1 – vijf-ee als cijfers voor een fikse ONA-overwinning!

Het supporterslegioen is opgeveerd: Vanwaar dit succes?

Wel, ONA probeerde een nieuwe voorhoede-formatie. Het had zijn benamins Lingen en Hersche langs de zijlijn gezet, Arie Evengroen als linksbuiten een rentree laten maken en Kees v.d. Berg de rol van rechtsbuiten toebedeeld.

Het probeersel werd een succes. Deze aanvalslinie vond vele kwaliteiten terug.

Weken lang heeft men zo'n ONA met de aanvalsdrijf van een boos haantje, met vaart en durf en fantasie, moeten missen. Neem bij dit levenslustige spel, waarin vooral de vlugge Ringelstein een pittig aandeel leverde, een treffende schotvaardigheid en een effectieve speelwijze en de vijf doelpunten zijn verklaard.

Gouds kwartiertje rond de rust

De frisse start van de Gouwenaars deed al direct verwachtingen opbloeien. Men zag Ringelstein al dadelijk heel actief door de modder dartelen, vlot gesteund door z'n burens Evengroen en A.A. v.d. Berg. Men keek naar een ONA, dat kennelijk de mogelijkheden had voorzien, die er lagen.

Van Goudse kant had men vlot, bekeken, dat de potige Heracles-defensie zich op het bijna onbespeelbare veld niet zo best thuis voelde.

Daarbij kwamen de Almeloers start- en loopsnelheid te kort. Dus lanceerde ONA terecht zonder blikken of blozen de dieptepass door het centrum.

Spil Dekkers had er lang niet altijd van terug.

Na dertien minuten tippelde Ringelstein watervlug op zo'n lange scherpe pass door, de achterhoede kreeg z'n hielen te zien en doelman Den Dekker zag een lage schuiver.

Het bleef bij zien zonder kans op stoppen en daarmee was het 1-0. Het was zes minuten later gelijk, omdat IJsselstein de bal in de verkeerde richting trapte, waar Schoonwille dankbaar van profiteerde (1-1). ONA mocht niet mopperen, dat Ten Brink evenlater een fraaie kans naar nergenshuizen schoot. Maar toen de tegenslag door dit fortuintje was overwonnen, stopte de thuisclub weer vlot de heetste ijzers in het vuur.

Voor de voortreffelijke samenwerking tussen Ringelstein en A.A. v.d. Berg hield in de Almelose verdediging het noodsein hoog. Terecht, want dit tweetal zorgde er voor, dat zijn ploeg voor rust naar een drie-ee voorsprong oprukte. Tien minuten voor het besluit van de eerste helft gaf een uitgekookt hakje van Ringelstein aan v.d. Berg ruimte voor een schot, waarop de Goudse handen juichend omhoog gingen. Vier minuten later gaf Ringelstein een reprise van z'n eerste doelpunt. Weer sloeg hij de spil in de sprint en weer scoorde hij beheerst (3-1).

Ruimer nog werd ONA's horizon, toen twee minuten na rust Arie Evengroen een paar lange passen bij de hoekvlag afrondde met een voorzet, waarop middenvoor A.A. v.d. Berg alleen maar ja te knikken had. Hij deed dat ook prompt, waarop de bal via de vuisten van de doelman voor de vierde keer in het touwwerk snorde (4-1). Die vier-een vonden de bezoekers blijkbaar wel wat gortig. Zodat zij bij hun technisch overwicht in de schaal wierpen. Gevolg: de Goudse ploeg werd stevig in de hoek gedrukt. De verdediging moest ijlings worden versterkt. Zeven man werden voor de kooi getrokken. De ONA-schare werd bepaald wat bleek om de neus. Niet nodig, zei de verdediging, we houden het wel. Ze haalden uit de door trainer v.d. Gevel toegeworpen stukjes sinaasappel extra energie, die de vermoeide spieren tussen haakjes hard nodig hadden. Ze gaf de uiterste inspanning. Veertien voeten doorkruisten doorlopend de baan waarlangs Heracles de formule voor het openen van ONA's brandkast probeerde te vinden. En het lukte. Met tongen, die mogelijk nog lager kwamen dan de schoenen, stopten de verdedigers alle gaten, die Heracles' storm in de muur sloeg. Doelman Evengroen in voortreffelijke vorm raapte de laatste steekjes op. Toen rechtsbuiten v.d. Berg, die zich nog niet best thuisvoelde op z'n rechtsbuitenplaats, een Goudse uitval ongehinderd afondde tot een doelpunt, was de zaak zeven minuten voor tijd volkomen bekeken (5-1). De fut was tot de laatste druppel op, de grassprietjes waren ondergedoken.

26 maart 1956
Longa – ONA 2-3

Spelers ONA in verslag genoemd

Adrie Evengroen
Arie Evengroen
A.A. v.d. Berg
Nico Koster
Bram Vat
Kees Ringelstein

Mooie uitspraken
recht-toe-recht-aan spelletje

Doelpunten

0-1 Nico Koster
1-2 Kees Ringelstein
2-3 Kees Ringelstein

“Ontspanning na Arbeid”: opgericht 15 augustus 1919

*'t Was tussen haakjes al heel gauw pak-an-raak
ONA's derde voorsprong bleef*

Gouwenaars bezweken niet onder Tilburgs geweld

LONGA – ONA 2-3 – Ze snappen er niets van in Tilburg . . . Maar de kleuren van ONA schijnen op de een of andere manier op de zenuwen van Longa te werken. Een paar maanden geleden stonden de Tilburgers in Gouda zo te schutteren, dat de Gouwenaars prinsheerlijk met een 8-3 zege van het veld stapten. En thans stond die Longa-achterhoede, waarvan de supporters zeggen, dat ze doorgaans zo safe is als de Nederlandsche Bank, weer niet zo vast op de benen. De heren wisten met het recht-toe-recht-aan spelletje van de Gouwenaars kennelijk niet altijd raad. Ze moesten toestaan, dat ONA driemaal een voorsprong nam.

Defensie in laatste half uur groots

Toen Longa zich na de derde Goudse treffer – geboren in de negende minuut na rust – opmaakte om een derde gelijkmaker te gaan forceren, bleek de Goudse defensie zich tot zo'n niveau te kunnen opwerken, dat zelfs de meest intelligente pogingen er op stranden. Wat heeft die Goudse verdediging de kostbare buit een groot half uur lang knap verdedigd.

't Was tussen haakjes al heel gauw pak-an-raak-'m voor Vat en zijn maats. Want papa Longa – met z'n roemrijke verleden in Neerlands voetbalhistorie – had plannen om dat kwajongetje ONA, dat in Gouda zo lelijk had gedaan, heel snel met een draai om de oren in de hoek te zetten. Nu lieten de Gouwenaars zich niet zo vlug door een Tilburgse grote mond uit hun evenwicht brengen. Maar het kostte in het eerste kwartier toch alle moeite om het hoofd boven water te houden. Doelman Evengroen had al zwarte handen voordat er bij z'n collega een stofje op zat. ONA zwoegde zich met glans door de eerste moeilijke periode heen. Het ging daarna een woordje meepraten en de stem was al gauw duidelijk hoorbaar. Linksbuiten Evengroen mocht dan niet uitblinken in weldadige ijver, zoals z' tien ploeggenoten, hij wist vaak gevaarlijke passes het strafschoopgebied in te duwen. Tilburgs hele tribune zuchtte uiterst opgelucht, toen middenvoor v.d. Berg de droomkans, hem door Evengroen na een minuut of twintig geboden, via een mistrap grandioos om zeep hielp.

Na ruim een half uur draaide ONA er over links een aanval uit. De bal ging helemaal naar rechts, naar de verdienstelijk debuterende rechtsbuiten Adri v.d. Berg. Een klein tikje naar de vrijstaande Koster volgde. En daar ging de bal via doelmans vuisten en de paal de kooi in, 0-1.

Weliswaar had de thuisclub, die technisch gaaf uit de voeten kwam, maar het spel meestal te veel in de breedte opzette en daardoor te veel tijd verloor, het antwoord klaar. Middenvoor Hesselberth – gevaarlijk en uiterst beweeglijk – stoomde samen met z'n rechtsbinnen een keer langs Vat om binnen zestig seconden de gelijkmaker in scene te zetten 1-1. Maar zeven minuten voor rust toonde Evengroen weer, dat er heel wat meer gang in de Goudse aanval zat dan vorige week. De slof ging achter een voorzetje van Ringelstein. Rechtsback Veldhuizen veranderde het schot anderhalve decimeter van richting en ,goeiendag' zei weer het net tegen de bal.

Met een twee-een voorsprong kon ONA gaan rusten

In de kleedkamer had het even tijd om na te denken over het feit, dat er kansen in zaten. Ten slotte was die Tilburgse voorhoede, hoe voortreffelijk gestuwd door de kanthalfs, toch niet zo gevaarlijk als het leek. Zij had voor de fraaie combinatie doorgaans net iets te veel tijd nodig. Het spelletje, op Engelse leest geschoeid, mist te veel het britse raffinement. En waar de eigen aanval nogal eens sneller tot reacties kwam dan de af en toe aarzelende Longa-verdedigers . . . enfin, de tweede helft zou het leren.

Die tweede helft leerde meteen, dat Longa zo maar zonder meer niet de winst aanbood. Al na drie minuten duikelden de Goudse papieren op de voetbalbeurs. Want uit een bij vergissing weggegeven hoekschop ging de bal precies naar de kruin van linksbuiten P. Villevoije en vandaar fraai langs de vergeefs duikelende Evengroen (2-2).

ONA zette de tanden op elkaar. Het nam de aanval over en het kwam toen Ringelstein een keer net iets sneller op een dieptepass reageerde dan twee verdedigers weer aan een voorsprong. Omdat de bal van paal een naar paal twee en vandaar achter de lijn sprong. Daarmee was de stand 2-3 en kan ONA's voorhoede verder uit het verhaal worden geschrapt.

De vijfendertig minuten, die er nog te spelen bleven, werd een thriller opgevoerd. De spanning is in het doorlopende duel tussen ONA's verdediging en Longa's aanval tot meer dan huizenhoogte gestegen. Men zag hoekschoppen met veertien mensen in het strafschoopgebied. Men zag backs van Longa tot op enkele centimeters van de doellijn oprukken. Kortom men zag de thuisclub met alle geweld op de Goudse poorten beuken. Maar met Evengroen als voortreffelijk sluitstuk van een met uiterste ijver en vooral met zeer grote nauwkeurigheid werkende verdediging, hield ONA de deur dicht en de buit vast.

